

АНТИМЪ I.

Антимъ I, родомъ отъ село Татарлари, Одринско е първий български екзархъ, слѣдъ освобождението ни отъ гърцката патриаршия. Той е роденъ прѣзъ 1816 година. Още твърдѣ малъкъ ходилъ въ Св. Гора на поклонение, обикнѫль калугерския животъ и останѫль тамъ.

По послѣ съ други калуgerи билъ испратенъ въ Лозенградъ да събира помощи за св. гореките мънастири. Въ този градъ се оставилъ отъ събиранietо на помощи и постѫпилъ въ училище, като свършилъ Лозенградското училище, отишълъ на островъ Халки, дѣто свършилъ и духовна семинария. Слѣдъ това той се завѣрилъ въ Лозенградъ и станѫль учитель. Гърцката патриаршия, като се извѣстила за неговата способност и начетеностъ, извикала го отъ Лозенградъ и го испратила въ гр. Смирна (въ Мала Азия) за учитель и проповѣдникъ. Въ Смирна Антимъ стоялъ само двѣ години, а послѣ отишълъ въ Руссия и постѫпилъ въ Московската духовна академия (више духовно училище.) Като свършилъ и академията, дошълъ въ Цариградъ откѫдѣто патриаршията го испратила за учил-